

ti en nosaltres el sentiment mig adormit d'amor a la nostra vila.

I tot això hi haurem guanyat.

....

Aquest dematí, al palau de Belles Arts de Barcelona hi parlaran els diputats del poble. Els homes que després d'haver dit al Parlament tot el què prediquen en el carrer, n'han sortit fastiguejats, diràn la mentida que representa, a Espanya, això del sufragi universal. Però l'eco de la seva veu, en els pobles, serà ofegada pel drinc de l'or dels potentats vanitosos o de les grans empreses industrials que es dediquen a la compra d'actes per a realitzar els seus grans negocis. I quan tornin eleccions, veurem de nou com gairebé a tot arreu triomfen el de sempre, els que ahir es deien monàrquics, avui fan de regionalistes i demà s'empassaran *al moro*, si això els sembla que els ha de fer guanyar

....

Senyors, ja deuen saber que s'acosta la festa major. Conseqüència natural de la proximitat de la festa, hem entrat en ple període de discussions respecte si l'envelat el farem amb cortinatges de satí groc o de vellut vermell; si és preferible l'augment de cornetins o de trombons, en les orquestres, i si farem òpera, opereta o sarçuela. Tot són juntes i reunions i anades i vingudes. I es discuteix seriament la necessitat de que els *fox-trots* els toquin uns músics o altres, i s'acalora la gent, relacionant tot això amb les qüestions de política internacional i hidràulica. Fins surten de casa els senyors reposats, i van a junta, per a evitar que es falti al reglament. Perquè sempre s'ha vist que els senyors reposats, si no fan res més al món, vetllen perquè no es falti al reglament.

....

I ja ens dispensaran els nostres llegidors. Ens en anem a fer migdiada.

A. GARRELL

PER TERRES ANDALUSES

VIII

Festa nocturna

Els testos havien sigut arreconats a la paret, prop del brollador; damunt del sofà sibirític, dugues rengleres de cadires esperaven l'extrem inferior de l'espinada dels convidats; el pati estava curiosament regat i en el començament de la rònega escala s'hi instal·là una modesta bombeta elèctrica de filament de carbó.

Tot estava preparat per a la festa. I per cert que aquella nit havia d'ésser grossa, puix es celebrava res menys que la convalescència de *Eduardo*, el promès de la filla de la portera. Sols faltava la vinguda dels convidats; amigues de la Pilar, veïnes del barri, companys de l'homenatjat i les *comadres* del carrer que a l'endemà havien d'escampar les seves sàtires per tot l'alegre i miserable barri de la Trinitat.

A dos quarts de deu, quan ja la meitat dels seients s'amagaven sota el cos d'una ja nombrosa concurrència, feu sa entrada triomfal en el pati, la cèlebre i aplaudida *tocaora* de guitarra, Antònia la *Ciega*, ànima d'aquestes reunions nocturnes com la que, per a esplai dels granollerins, estem narrant, les quals, per més senyes, acostumen a acabar en borrarxeres, baralles i altres excessos, quan no amb majors desgràcies, com per exemple en algún nuviatge contractat al calor del ví i de les mirades

d'uns ulls grossos i negres com les penes d'un cessant.

Un murmull d'admiració, alguns aplaudiments i crits saludaren l'entrada triomfal de *la Ciega*, que aquesta acollí verament complacuda per a major glòria del seu art i per a millor satisfacció dels quatre *chaveas* que — animals al fi — a casa seva esperaven l'arribada de la mare, portadora d'alguna cosa per a aplacar la gana que els corsecava.

No trigaren a omplir-se els pòrtics d'una concurrència alegrement escandalosa, i de la cuina començaren a venir grans gerres de ví clar que, convenientment agotades, augmentaren la temperatura orgànica del distingit públic.

I començà una sorollosa discussió sobre com havia de començar la festa. Al fi triomfà l'opinió de *Eduardo*, i la Pilar sortí al bell mig del pati a cantar unes cobles gitanes amb acompanyament de guitarra i d'uns moviments de caderes prou subversius per a inspirar una obra de «Dinàmica glútea» en quatre tomos i amb il·lustracions musicals de *La Niña de los Peines*.

Ovació a l'artista *dilettanti* i canvi de programa. Guanyà la oposició, i el *rasqueo* de l'instrument de corda, essencialment flamenc, llençà les notes monòtonament repetides d'un pas-doble, per cert molt bèl·lic. Les parelles es confonen, i d'aquella massa humana sols en surt un soroll confós de sabates que s'arroceguen per l'enrajolat.

I després d'aquell, un altre, i un altre, i després. Tornen a sortir els gerros i altra volta desapareix en les gorges del *respetable* una *idem* quantitat de líquid.

— ¡Un tanguillo! ¡Un tanguillo!... — criden a l'unison moltes veus i en *Luis* i la *Puri* — mig nom de Purificació — salten al pati, posant-se arrepenjats d'espatlles i amb les mans a l'aire en disposició d'imitar els *palillos* amb les puntes dels dits gròs i mitjà.

Les contorsions de la dança, els giravolts ràpids, el *tacoeo* i els consabuts moviments infra-dorsals d'en *Luis* arrenquen *jolés!* d'entusiasme a la multitud, cada cop més animada i amb més audàcia.

La festa estava al seu punt àlgid. Les cançons, cada cop més atrevides, i els balls, a cada moment més lascius, donaven estranyes lluisors als ulls mig embotornats, i les paraules sortien tremoloses de les boques a cada minut més seques.

El què més enardia als convidats era el cant andalús, amb la seva estranya variació de notes, barreja de llamentacions, desitjos, conexió de melangia i sensualisme, predominant un sentimentalisme agut que fa lliscar una freda sensació esquena avall, agotant el sistema nerviós.

Les primeres clarors de l'aurora entraren en el pati i encare ningú pensava en acabar la festa. Havien desaparegut alguns convidats i sols quedaven els més apassionats, fins que els lluminosos raigs del sol enlluernaren la vista fadigada dels recalitrants, que a l'últim acabaren per anar-se'n, tambalejant el cos i perduda l'ànima en un brugit de sensacions que s'atropellaven, atribulant-la

XIXU

Màlaga, 9 de juliol.

DESDE LAS BARRICADAS

(Una semana de revolución en España)

Sensacional follet de 100 pàgines : 35 cènts.

NOVES

SUBSCRIPCIÓ. — Queda tancada la subscripció que per a contribuir a reunir les cinc mil pessetes que es demanaren per a seguir la acció judicial a l'odiad i odiós policia Brabo Portillo, obrírem el diumenge passat.

Lluís Oliver, 0'50 ptes.; Josep Puigrodón, 1'00 ptes.; Pere Terrades, 1'00 ptes.; Josep Sala, 0'25 ptes.; Amador Garrell, 0'25 ptes.; Ramón Planas, 0'30 ptes.

....

EL PEREGRINO CURIOSO

(Vida política espanyola)

Per ALBERT GIRALDO : Preu: 3'50 ptes.

S'ha posat a la venda, el follet de l'Àngel Samblancat:

PROMETEO ENCARCELADO

Preu 25 cèntims

De venda a totes les llibreries i a la casa editorial Monclús : Tortosa

....

LA FESTA MAJOR. — Han començat en totes les societats els preparatius per a la festa major que s'acosta. Al Casino es diu que ademés dels balls que es donaran al jardí, a càrrec de l'orquestra «Torres», s'hi representarà l'òpera espanyola «Las Golondrinas», per un quadro de notables artistes i és fàcil que es combini un veritable aconceixement teatral per a la primera nit.

A «L'Alhambra» és de suposar que es ballarà en esplèndid envelat i en «La Unió Lliberal», apart dels balls i del concert que prepara l'«Orfeó Granollerí», és fàcil que hi veiem l'«Aida», o millor dit, que hi sentim aquesta popular òpera de Verdi, cantada per artistes de *primo cartello*.

L'ajuntament, no sabem si té en projecte res gròs.

I es diu que aquells dies estarà oberta una tombola a benefici de la «Casa Breçol».

Ja veurem.

....

FESTES DE BARRI. — Demà, segons hem vist en uns prospectes, faràn la festa del seu barri els veïns de la Plaça Gran i del carrer de Sant Roc. El programa va a càrrec de l'orquestra «Unió Catalana».

A Santa Agna sembla que faràn la seva festa dissabte que vé.

Que s'aprofitin.

....

UN PREC. — El senyor rector ens ha enviat una gazetilla anunciant una pelegrinació. Agraim l'atenció, però encare que nosaltres no som menja-capellans, creiem que no ens estaria prou bé posar l'anunci d'un acte que no lliga amb el nostre pensar.

....

DESGRÀCIES. — Abans d'ahir va trencar una corretja de la màquina de batre que hi há a Palou i va matar al treballador.

Al conegut industrial don Josep Arnà va pendre mal també; va passar-li el carro per sobre, produint-se ferides d'alguna importància. Ho sentim de debò.

....

INGRÉS. — Ha entrat a formar part de l'orquestra «La Moderna», el jove violinista en Josep M. Ruera. I ha ingresat a «La Catalana» en Lluís Trescases, jove també violinista.

Imp. d'E. Garrell: Granollers : Telèton 117